

Almægtige Gud

Almægtige Gud
i haven, hvor lyset er tændt på dit bud,
og himlen sig hæver højt op over jord,
og selv du dig skjuler i ly bag dit ord,
og Adam sig skjuler for dig bag et træ,
hvor han står i læ.

På slagmarken her
genskaber du os af det dryppende ler;
du former en talje og danner en hånd
og blæser i støvet den levende ånd,
og ordet er rede på læberne lagt,
og nu er det er sagt.

Det levende ord
er fløjet på læben fra himmel til jord;
det lander som kornet på marken og dør,
og spirer igen og er større end før
med levende stene og levende hegn
i sol og i regn.

Tilgængelighed
for øje og fod og for alt, hvad jeg ved
i gyder og gader, hvor Gud går omkring
og giver en hånd med de enkelte ting
og rækker den ud over mark, over fjeld
til lykke og held.

Et lykkeligt folk,
som taler med Gud selv med ordet som tolk;
det lader sig dele af verden i to
og finder hinanden i tro imod tro
med ét for Guds øje, så øjet af ler
sig åbner og ser.

Velsignede by,
hvor vejene deles og mødes på ny;
hvor Thorvaldsensgade og Vester Allé
sig slynger mod Åboulevarden og se,
den løber ved siden af åen så tro
og møder en bro.

Fra himmel til jord
har Jesus indfundet sig ved vores bord;
han skænker af hånden den sødeste vin
og hæver et brød op af sølverne skrin
og går hen til duerne og fodrer dem
i Jerusalem.